Nr. L 55/10 De Europæiske Fællesskabers Tidende 10.3.70

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 442/70

ad 9. marts 1970

om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), ændret senest ved forordning (EØF) nr. 2485/69[2]), særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 750/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for sukker[3]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1394/69[4]), fastsætter, at lageromkostningerne ikke alene refunderes enhver sukkerproducent, der har fået tildelt en basiskvota, og ethvert sukkerraffinaderi, men også enhver producent af haglsukker, agglomeratsukker og kandissukker samt enhver specialiseret handlende, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område den pågældendes etableringssted befinder sig;

udvidelsen af refusionsområdet til disse erhverv nødvendiggør definition af begreberne: fabrikant af haglsukker, fabrikant af agglomeratsukker, fabrikant af kandissukker og specialiseret handlende. Det er derfor nødvendigt at opstille et objektivt bedømmelsesgrundlag, især med hensyn til repræsentativ deltagelse i oplagringen;

for ikke at forhindre en mulig udvikling af disse former for økonomisk virksomhed, er det formålstjenligt at godkende alle ansøgere, der fremtidigt kan opfylde de stillede betingelser;

for at forhindre misbrug må godkendelsen eventuelt inddrages med tilbagevirkende kraft, når betingelserne for denne ikke længere er opfyldt, og deres opfyldelse heller ikke fremtidigt kan forventes:

på grund af den særlige situation i den enkelte medlemsstat vil det være rigtigt at indrømme den yderligere muligheder for bedømmelsen, eventuelt ved fastsættelse af andre betingelser, og i henhold til disse andre betingelser mulighed for at inddrage den meddelte godkendelse:

i henhold til forordning (EØF) nr. 750/68 ydes refusionen kun for de mængder hvidt sukker og råsukker, der er produceret inden for maksimumskvotaen og befinder sig på et lager, der er godkendt af den medlemsstat, på hvis område det befinder sig. Heraf fremgår nødvendigheden af at begrænse godkendelse under hensyn til medlemsstaternes kontrolmuligheder og at forpligte modtageren af refusionen til at lette denne kontrol;

at der i ordningen med udligning af lageromkostninger inddrages visse sirupper i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1009/67/EØF, hvilke sirupper senere under kontrol skal forarbejdes til sukker i fast form, kræver, at disse sirupper oplagres i særlige beholdere;

for ikke at begunstige producenter, der fremstiller en del af deres sukker på grundlag af sirup, i forhold til producenter, der fremstiller sukker udelukkende på grundlag af roer, som undertiden er oplagret i indtil en måned, vil det være formålstjenligt for disse siruppers vedkommende ikke at betale refusionen for produktionsmåneden;

refusionen og afgiften for sirupperne må beregnes efter indholdet af sukker, som kan uddrages, for at udelukke refusion for oplagring af den i nævnte sirup indeholdte melasse. Indholdet af sukker, som kan uddrages, bestemmes efter den for Fællesskabet ensartede metode, der er fastlagt i artikel 1, stk. 4, i kommissionsforordning (EØF) nr. 142/69 af 25. januar 1969 om visse nødvendige nærmere bestemmelser med hensyn til anvendelsen af kvotaordning for sukker[5]);

ordningen med udligning af lageromkostninger har ikke til formål at udligne omkostningerne ved sukkerets emballering. Derfor må de oplagrede eller afsatte mængders nettovægt tages i betragtning ved beregning af refusionen og afgiften;

[1]) EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.
[2]) EFT nr. L 314 af 15.12.1969, s. 6.
[3]) EFT nr. L 137 af 21.6.1968, s. 4.
[4]) EFT nr. L 179 af 21.7.1969, s. 3.
[5]) EFT nr. L 20 af 27.1.1969, s. 1.

beregningsmåden for refusion og afgift i forbindelse med råsukker må ikke medføre konkurrencefordrejning mellem dette sukker og hvidt sukker. Derfor må råsukker omregnes til hvidt sukker uden hensyn til den udbytteformel, der er defineret i rådsforordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om bestemmelse af standardkvaliteten for råsukker og Fællesskabets grænsepassagested for beregningen af cif-priserne for sukker[1]):

i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 750/68 kan der for sukker, der transporteres i begyndelsen af en måned, under særlige omstændigheder udstedes særlige bestemmelser. Disse særlige omstændigheder gør sig gældende for det råsukker, der produceres i de franske oversøiske departementer, idet næsten hele produktionen ikke forbruges på selve stedet. Den store afstand mellem disse departementer og Europa betinger en transport, der varer flere uger, således at det i almindelighed ikke kan undgås, at sukkeret den første dag i en kalendermåned er under transport. I betragtning af transportens mindstevarighed, bør refusionen begrænses til et tidsrum af under en måned:

i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 750/68 fastsættes refusionsbeløbet under hensyn til finansieringsomkostningerne. Følgelig bør der ikke ydes refusion for lageromkostningerne, når der for sukkeret ydes forudfinansiering af restitutionen i henhold til rådsforordning (EØF) nr. 441/69 af 4. marts 1969 om fastlæggelse af supplerende almindelige regler for ydelsen af eksportrestitutioner for varer, der er underkastet en ordning med enhedspriser, og som eksporteres i uforandret stand eller i form af bestemte varer, der ikke falder ind under bilag II til traktaten[2]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1905/69[3]);

de berettigede må have mulighed for at modtage refusionerne hurtigst muligt. Der bør derfor overvejes hurtig betaling af disse. Under hensyn til den administrative praksis, som gælder i medlemsstaterne, bør fristen være højst tre måneder:

refusionen for lageromkostningerne omfatter kun de inden for maksimumskvotaen producerede mængder af hvidt sukker, råsukker og af sirupper i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1009/67/EØF. Finder bestemmelserne i artikel 30 i forordning nr. 1009/67/EØF imidlertid ikke anvendelse, kendes de mængder af sukker, der eventuelt er produceret udover maksimumskvotaen, først henimod udgangen af sukkerproduktionsåret. Derfor har producenterne i mellemtiden kunnet nyde godt af en refusion, de ikke har været berettiget til. Af disse grunde må der træffes foranstaltninger med henblik på tilbagebetaling af refusionen for de pågældende mængder;

i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 750/68 er det bestemt, at afgiften forfalder på et tidspunkt, der ligger inden for et tidsrum, der er begrænset af den dag, hvor sukkeret afsættes, og udgangen af den måned, der følger efter afsætningsmåneden. Begrebet afsætning må defineres nærmere;

en producent kan være forpligtet til at betale afgift og samtidig være berettiget til refusion. Der bør derfor på producentplan fastsættes modregning af afgift og refusion;

for at give medlemsstaterne mulighed for effektiv kontrol er det nødvendigt at pålægge samtlige berettigede forpligtelse til at give den pågældende medlemsstat de nødvendige oplysninger;

de i denne forordning omhandlede foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den i artikel 2, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 750/68 omhandlede godkendelse gives af medlemsstaterne til enhver fabrikant af haglsukker, agglomeratsukker og kandissukker samt enhver specialiseret handlende, der betragtes som sådan i henhold til denne forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

a) fabrikant af haglsukker, agglomeratsukker og kandissukker den,

   - hvis virksomhed består i af sukker i uforandret stand udelukkende at fremstille sukker, der henhører under positionerne 17.01 og 17.02 i den fælles toldtarif og frembyder andre fysiske kendetegn end det forarbejdede sukker,

     og

   - for hvis vedkommende gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede beholdninger i de godkendte lagre i løbet af et sukkerproduktionsår ikke udgør under 200 tons;

b) specialiseret handlende: den,

   - for hvem en væsentlig virksomhed består i at drive engroshandel med sukker, og som pr. sukkerproduktionsår køber en mindstemængde af 10.000 tons sukker fra Fællesskabet,

   - der ikke driver erhverv i form af detailhandel med sukker,

     og

   - for hvis vedkommende gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede beholdninger i de godkendte lagre i løbet af et sukkerproduktionsår ikke udgør under 500 tons.

[1]) EFT nr. L 89 af 10.4.1968, s. 3.
[2]) EFT nr. L 59 af 10.3.1969, s. 1.
[3]) EFT nr. L 247 af 1.10.1969, s. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte yderligere betingelser for meddelelse af godkendelse.

3. Godkendelsen gives til enhver, der begærer den, og om hvem det kan antages, at han fremtidigt opfylder de i stk. 2 nævnte betingelser.

4. Fra udgangen af sukkerproduktionsåret 1970/71 inddrages godkendelsen, undtagen i tilfælde af force majeure, med tilbagevirkende kraft for det sidste sukkerproduktionsår fra:

a) producenter af haglsukker, agglomeratsukker og kandissukker, når gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede beholdninger i de anerkendte lagre i løbet af dette sidste produktionsår er under 160 tons.

b) specialiserede handlende, når gennemsnittet af de ved udgangen af hver måned konstaterede beholdninger i de anerkendte lagre i løbet af dette sidste produktionsår er under 400 tons.

Bortset fra det tilfælde, hvor betingelserne i stk. 3 er opfyldt, inddrages godkendelsen, når de i stk. 2, første afsnit, nævnte betingelser ikke er opfyldt fra det sidste sukkerproduktionsår.

Godkendelsen kan inddrages, når de i stk. 2, andet afsnit, nævnte betingelser ikke er opfyldt.

Artikel 2

Den i artikel 3, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 750/68 nævnte godkendelse gives af medlemsstaterne kun for lagre, ved hvilke de kan gennemføre den fornødne kontrol, og desuden kun på den betingelse at ejeren af sukkeret eller sirupperne til enhver tid sikrer muligheden for kontrollens udøvelse.

Artikel 3

Refusion og afgift fastsættes pr. 100 kilogram hvidt sukker. De er ens pr. vægtenhed uanset det pågældende hvide sukkers kvalitet.

Artikel 4

1. Ved beregning af refusionen for rå rørsukker omregnes dette til hvidt sukker, idet råsukkermængden multipliceres med koefficienten 0,98.

Ved beregning af refusionen for rå roesukker omregnes dette til hvidt sukker, og efter den pågældende medlemsstats valg enten

a) ved at råsukkermængden multipliceres med koefficienten 0,92

eller

b) i forhold til dets udbytte, konstateret ifølge artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

2. Ved beregning af afgiften for råsukker omregnes dette til hvidt sukker i forhold til dets udbytte, konstateret ifølge artikel 1 i forordning (EØF) nr. 431/68.

3. Ved beregning af refusionen af afgiften lægges sukkermængdens nettovægt til grund.

Artikel 5

1. For rørsukker hidrørende fra de franske oversøiske departementer, der den første i en kalendermåned kl. 0. 00 befinder sig under transport, og som oplagres på et godkendt lager ved dets ankomst, refunderes lageromkostningerne.

Refusionen ydes kun til de i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 750/68 nævnte berettigede, der er ejere af sukkeret på det oplagringstidspunkt, der er nævnt i det foregående stykke.

2. For det i stk. 1 nævnte sukker begrænses refusionen dog til et tidsrum, der svarer til tre fjerdedele af en måned.

Artikel 6

1. Refusionen og afgiften for sirupperne i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1009/67/EØF beregnes efter dets indhold af sukker, der kan uddrages.

Indholdet af sukker, der kan uddrages, bestemmes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 142/69.

2. Den sirupmængde, der i løbet af en måned skal tages i betragtning med hensyn til refusion, er lig med gennemsnitsværdien af de ved begyndelsen og ved udgangen af den pågældende måned oplagrede mængder, idet den mængde, der er oplagret ved udgangen af måneden, skal reduceres med den mængde sirup, der er produceret i løbet af måneden. Er den i løbet af den pågældende måned producerede mængde større end den mængde, der er oplagret ved udgangen af den nævnte måned, anses denne sidstnævnte mængde som nul.

3. I henhold til artikel 8 i forordning nr. 1009/67/EØF forstås ved »visse sirupper som forprodukter til sukker i fast form« sirupper henhørende under position 17.02, der senere under toldkontrol eller under forvaltningskontrol, der frembyder samme sikkerhed, forarbejdes til sukker i fast form og oplagres i særlige beholdere, adskilt fra anlæggene til sukkerproduktion.

Artikel 7

Refusionen ydes ikke til produkter, der er underkastet en af de i artiklerne 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 441/69 omhandlede ordninger.

Artikel 8

Har en medlemsstat besluttet, at bestemmelserne i artikel 30 i forordning nr. 1009/67/EØF ikke finder anvendel-

se inden for dens område, kræver den tilbagebetaling af den refusion, der eventuelt er ydet for de mængder af sukker, som på grund af dens beslutning har vist sig at være produceret ud over maksimumskvotaen.

Artikel 9

1. Refusionen af lageromkostningerne skal ske senest ved udgangen af den tredje måned, der følger efter den måned, for hvilken refusionen ydes.

2. Ved beregning af afgiftsbeløbene skal, for så vidt afgiften ikke allerede er forfalden, i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 750/68 ved afsætning forstås:

a) at sukkeret forlader den fabrik, hvor det er produceret, såfremt det ikke oplagres på et godkendt lager hos producenten af dette sukker;

b) flytning af sukkeret fra producentens godkendte lager. Flytning af sukkeret fra et godkendt lager til et andet godkendt lager, tilhørende samme producent, anses dog ikke som afsætning;

c) overdragelse af ejendomsretten til sukkeret til en anden, der har krav på refusion af lageromkostningerne, uden at sukkeret forlader producentens godkendte lager;

d) producentens forarbejdning af sukkeret og sirupperne til andre end de under position 17.01 i den fælles toldtarif hørende varer;

e) denaturering af sukkeret;

f) fjernelse af sirupperne fra producentens i artikel 6 nævnte beholdere ved afhændelse;

g) det øjeblik, hvor sukkeret eller sirupperne underkastes en af de i artiklerne 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 441/69 omhandlede ordninger.

3. Refusion og afgift kan modregnes for den enkelte producent.

Artikel 10

1. Enhver, der har krav på refusion, meddeler senest den 15. i hver måned den pågældende medlemsstat:

a) alle nettomængder af sukker, respektive sirup, for hvilke der ydes refusion, og som kl. 24 den sidste dag i den måned, der går forud for meddelelsesmåneden, befinder sig på hans lager;

b) fordeling af de under litra a), nævnte mængder på de forskellige lagre, hvor han har oplagret sit sukker og sine sirupper.

2. Den enkelte producent meddeler samtidigt med de i stk. 1 nævnte oplysninger og i overensstemmelse med fordelingen i henhold til artikel 9, stk. 2, de i løbet af den måned, der går forud for meddelelsesmåneden, afsatte og inden for hans maksimumskvota producerede mængder.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at der meddeles dem yderligere enkeltheder.

Artikel 11

Kommissionsforordning (EØF) nr. 774/68 af 24. juni 1968 om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelserne for refusionsordningen for lageromkostninger for sukker[1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2565/69[2]), ophæves.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på trdjedagen efter dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. marts 1970.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand

[1]) EFT nr. L 142 af 25.6.1968, s. 6.
[2]) EFT nr. L 321 af 23.12.1969, s. 17.